

naravnih vrstah zelo majhna, povsem neznano pa je, kako bi reagirale glive, ki bi jih genetsko preusmerili na nove gostitelje. Zato je potrebna v tem začetnem obdobju izredna pazljivost.

* * *

Prispevek je sicer pisan za agronome, ki

imajo opravka z umetnimi ekosistemi in ki gradijo na umetni rodovitnosti. Tudi za gozdarje je pomembna ideja prispevka, da se lahko najdejo nove poti, ki so bolj ekološko in ekonomsko primerne, če se le človek dovolj poglobi v naravne procese.

Vid Preložnik

IN MEMORIAM

GDK: 902.1

Kolegu in prijatelju Milanu Prešernu v slovo

Ko smo praznovali Milanov šestdeseti rojstni dan 27. junija letos v krogu sodelavcev in prijateljev na Biološkem inštitutu Jovana Hadžija Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti, niti slutiti nismo, da se bomo za vedno poslovili od njega 16. oktobra v njegovem rojstnem kraju Rakeku. Huda in zahrbtna bolezen ga je prekmalu odtrgala od dela in iz življenja.

Milan se je po končani gimnaziji v Ljubljani vpisal na tedanjo Fakulteto za agronomijo in gozdarstvo v Ljubljani. Njegova družina, ki je v vojni izgubila očeta, se je težko prebijala skozi življenje, zato si je moral Milan že med študijem poiskati priložnostne zaposlitve. To priložnostno delo je največkrat segalo na njegovo študijsko področje – gozdarstvo. Delal je pri taksacijah in pozneje več let pri vegetacijskih raziskavah. Po odsluženju vojaškega roka se je zaposlil leta 1964 na današnjem Biološkem inštitutu Jovana Hadžija ZRC SAZU. Najprej je bil strokovni delavec, po zelo uspešno opravljeni diplomski pa je postal strokovni sodelavec, nato višji strokovni sodelavec,

v zadnjem času pa je bil izvoljen za strokovnega svetnika. V svojem petindvajsetletnem rednem delovnem obdobju se je specializiral na področju vegetacijske kartografije.

Bil je zanesljiv, natančen in preudaren sodelavec na terenu in v kabinetu. Površnosti pri delu ni trpel, zato je vedno vse natančno raziskal, si skrbno zabeležil in o tem poročal. Posebno se je odlikoval pri kartografskem delu. Z njemu dano zanesljivostjo je ustvarjal brezhibne vegetacijske karte, veliko teh je ročno pobarvanih in so še vedno videti, kot bi bile natisnjene. Milan je soavtor mnogih vegetacijskih kart, namenjenih gozdarstvu oziroma kart vegetacije na slovenskem ali širšem prostoru.

Milan je bil tih, delaven, nevsiljiv, v družbi sicer zelo prijeten, vendar vedno nekoliko odmaknjen v svoj svet. Tako je tudi tiho in nenadoma odšel od nas. Legel je k večnemu počitku, kjer ni bolečin in vsakdanjih tegob. Z žalostjo in hvaležnostjo se poslavljamo od njega vsi njegovi sodelavci, sošolci in prijatelji.

dr. Mitja Zupančič